

August Varenius

**Augustus Varenius D. ... Solemnes Exequias ... Dn. Christiano von Thienen/ ICto
Doctori ... moestissima Vidua, Maria Meibomia ... parandas intimat, & ad illas
Omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, [1669]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777419785>

Druck Freier Zugang

Varenius, A.
in Chr. v. Thien
Rostock 1669.

38.
AUGUSTUS VARENIUS D.

Sereniss. Ducum Meklenburgicorum Con-
sistorii Assessor, & Professor Theologus, h. t. Uni-
versitatis Rostochiensis R E C T O R

Solemnes Exequias

Illust. Reverendissimo, Clarissimo, Consultissimo
DN. CHRISTIANO

von Thienen/
36

Jcto Doctore excellentissimo, causarumq;
Advocato solertissimo, Civi quondam Academiae
nostrae primario fulgidissimo, modo beatissimo
a Nobilissimâ, suiq; sexus dotibus splendidis-
simâ, nuper Naomi s. pulcherrimè Maritâ, nunc
Mara s. moestissima Viduâ,

MARIA MEIBOMIA,

in Mariano templo post horam I. pomerid. decorâ, re-
ligiosâq; ceremoniâ parandas intimat, & ad illas

Omnium ordinum Cives Academicos, eâ
quâ fas est, autoritate & humanitate
invitat.

Isaia L VII, 1, 2.

*Justus perit, & nemo animadvertit. Homines benigni congre-
gantur, & nemo advertit, ante adventum mali aggregari justum.
Ingreditur pacem, requiescit in cubili suo, quisquis ambulavit in equi-
tate suâ.*

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILM, Universitatis Rost. Typ

ITa vel hic ipse dies, hæc ipsa nos hora, quàm sub regno si-
mus potentiore, nostrisq; mortali conditione consiliis certi
solidivè nihil, docet! Ita recenti lamentabilis funeris argu-
mento, fragilitatis oblitos admonet, æternitatemque terris
circumscribentes, ad mortem respicere jubet! Quod si quis,
quid hoc sibi principium velit, quæ fuerit, non ad Senecæ Se-
necionem Cornelium equitem Romanum splendidum & offi-
ciosum, intra paucissimas horas & sani ac valentis hominis offi-
ciis functum, & in ipso actu benè cedentium rerum, in iplo pro-
currentis pecuniæ impetu raptum defunctumque, ablegaverim-
us: sed in ipso hoc nostro Roseto, præteritis tot inofficiosa
crudelitatis mortibus, ad præsens, eidemque par, nec adeò vetu-
stum Libitinale Theatrum impostamq; nobis etsi invitis com-
mentandi ad utriusq; tumulum necessitatem, sine præficâ, con-
sultorem provocaverimus. Ecce enim, nondum quartus ex-
actis completur mensibus annus, quando J Ctus Excellentissi-
mus, Ordinis nostri jam tunc insigne decus, D N. JOHAN-
CHRISTOPHORUS von Hillen / ex Roseto hoc nostro
negotiorum expediendorum, dandæque animo remissionis
causâ, ipsâ æstivâ amœnitate propellente, Lubecam patriæ sibi
loco reverenter habitam, securus fati, lætusque constantis eo-
usque incolumitatis, Uxore, fidissimâ Comite, excurrit: at
vix Imperialem illam Lubecam ingressus, febriles paroxysmos,
cæteraq; symptomata expertus, occidit, occidit, inq; solâ tumbâ
ex animo corpore, vano tanti nominis simulacro, suo hic condi-
torio inferendus lamentabile spectaculum rediit. Eadem de-
nuo exacta nunc sive scena, sive fabula est, nec ovum ovo ma-
gis simile, quàm non dissimilis illi casui casus, & isti tumulo præ-
sens est tumulus. Obiit, obiit Vir Clarissimus & Consultissimus
DN. CHRISTIANUS von Thienen / CHRISTIANORUM, Se-
natorum olim hic Amplissimorum, unius, ex inclytâ GERTRU-
DE, JOHANNIS Schniedlers / anno si ac antiqvâ virtute & fi-
de senis,

de senis, Reip. patriæ Sedecim Viri, ædis Marian. præfecti, & Ci-
vis integerrimi ac MARGARITÆ Gusebters Patre Senatore,
claræ, virtutibus animi Clarissimæ, Filiâ omnibus sui sexus doti-
bus præfulgidâ Matronâ, Filius, anterioris CHRISTIANI Avi, ex
MARGARITA Papfen / Aviâ paternâ ingenti fœminei sexus
decore quondam & coronâ, pretiosissimus & cognominis inde
Patri Avoq; nepos, qui ann. cl. l. c. XXXIIX. natus, vereq; inde ab
ipso regenerationis lavacro CHRISTIANUS, cum pueritiam a-
dolescentiamq; in Patria & Luniburgi, sub Optumorum Magi-
strorum, ipsorum in primis Parentû Oculo censuraqve sanctissi-
mè, floridissimeqve in pietatis & literarum studiis absolvisset,
cum juventutè in celeberrimâ Lipsiensi Academiâ, tum huma-
nitatis tum Jurisprudentiæ studiis, præcipuâ animi destinatio-
ne consecrasset; ac per ingratam sibi necessitatem, prodigio-
samqve omnino, quæ dum intra unum mensem tria Charissima
Nostro Capita, Patrem, Fratrem, Sororem, prostravit, domum
Thinianam incomparabili impetu attonuit, tempestatem,
ex almâ Lipsiensi in patriam revocatus, in hâc Universitate, cu-
ratoq; mox patrimonio, in aditâ vicinâ Gryphicâ solertem se per
publica specimina Auditorio præbuisse, & ex illis studiorum
principiis suâ se virtute & doctrina magis magisq; promovisset,
quin Nobilissimi J. C. torum in Gryphisvv. illa schola Regia Or-
dinis judicio, Optumorum adspirante consensu, per gradum Li-
centiæ ad splendidissimum DOCTORIS apicem contendisset,
jamq; Patriæ redditus capaces curiæ animos, periclitantem
innocentiam patrocinio juris sublevando, vel ambigua causa-
rum fata dirimendo, probavisset, adeo, ut dignitate facilius
crescente, quàm incipiente, declivis illi ad cetera & vel ad am-
plissimas dignationes cursus esset, si ve amoribus CHARISSIMÆ
excitus, si ve ab ipsa amœnissima floridissimi veris tempestivitate
impulsus, ipso florum mense ex Roseto hoc Balthico d. IIX.
Maij, Lubecam, certâ spe reddendum se mox incolumem pa-
triiis

trius Rosis, excurrit: at ignarus properantis adeo, imminenti-
tissimiq; sibi fati, æternum Rostochio nunquam revidendo sibi
mortali valedixit. Abiit sic, abiit Nobilissim9 noster, olim CHRI-
STIANUS. Abiit, Nobilissimâ tori sociâ MARIA MEIBOMIA,
celeberrimorum illorum MEIBOMIORUM, HENRICI per XL.
annos in inclutâ Julia olim Poetæ & Historici Professoris Clarissi-
mi Nepte, JOHANNIS HENRICI, Doctoris Medici, ac initio
in eâdem ad Elmum Illustriissimâ Universitate per XL annos Pro-
fessoris, inde in liberâ civitate Imperiali, Lubecæ, Physici fami-
geratissimi, Filiâ, vix ante novem lunas domû ductâ, svavissima
venustissimaq; comite. Abiit, ipsâ simul morte ad latus incede-
nte. Ecce enim alterum hoc fragilitatis nostræ, vanæq; ut
plurimum dispositionis humanæ exemplum. Vix innotuerat
nobis DN. D. THINIUM Amicum æstimatissimum, Lubecam
hinc excurrisse, quando jam aures nostras miserabilis illa elegia
verberavit: *D. CHRISTIANUS THINIUS, maturos nuper, cum
emigraret Rosis, reditus Patriæ pollicitus d. XVII. Maji Lubeca arden-
ti febre, Cephalalgia correptus, d. XXVI. Maji animam exhalavit,
non nisi pallidum corpus condendum, Rosis patriis redditurus.* Ita
ergo abiit, abiit, obiit, obiit! Ita bonis omnibus, Ita huic Reip.
literariæ, & in hâc Nobis quoque, quibus ex intimiori proxumè
admissione, exploratissima fuit Optimi Viri sincera pietas & ipsi-
us judicii maturitas, Ita præ aliis omnibus Nobilissimæ suæ, nunc
Mœstissimæ, in ipsis amoris Conjugalis primordiis, Viduæ, que-
ruloque Turtûri, flebilis *Occidit, occidit!* Ita non alio in loco,
nec alio morbo, ejusdem Medici Reip. Lubecens. Physici ce-
leberrimi D. PAULI Neufraug / artem Medicam operamque
indefessam superante, ex eodem Rev. Ministerii Lubecensis or-
dine, DN. M. BERNHARDO Krechtling / Verbi Divini Præ-
cone & Antistite Mariano fidelissimo, novissimè NOSTRO
nunc beatissimo, sacris operante, animamque in supremo illo
certamine, quo etiam filii Deorum percelli solent, & de statu
mentis

mentis exturbari, tum sermonibus meram pietatem spirantibus, tum illo corporis & sanguinis Jesu Christi sacramento, incomparabili beatæ animarum immortalitatis futuræque nostræ resurrectionis symbolo, in ipso ultimo vitæ actu roborante, illud *nostrorum Doctorum par nobile*, dum ipsius æstivæ excursionis occasione animis intermissionem dare destinavit, animas exhalavit, & ad cœlestem patriam commigravit: nobis autem remisso exanimo corpore solam hanc officiosam equidem, at quàm lacrymosam, illius tumulto componendi & ad illum scribendî necessitatem reservavit. Sed infirmo desiderio, ignavo luctu muliebribus lamentis, occasus Clarissimorum Virorum haut fas est prosequi: præstat primò memoriam, & nunc quidem **CHRISTIANI THINII**, Doctoris Juris Consulti, cœlo mente recepti, supraq; aleam beatitatis positi, piè inviolatèq; venerari, nec sine plausu, tam solidum triumphantî gaudium gratulari, ac ob ejus commodum latari, deinde in illius funere, velut expressissimâ effigie nostri partes officii contemplari, denique si qua possumus dolori leniundo argumenta accommodare, nostro quoque in hoc scriptionis genere officio non deesse. *Occidit CHRISTIANUS Noster in ipso serè Juventa flore & robusta maturitatis limine!* At nullum morti tempus intempestivum, & in Cœlo nulla præter Juventutem, ætas est, ipsique in tam annosâ senectute, Seraphini Juvenes sunt. Et nulla mors immatura benè morienti. *Oceiderit Noster vel ante dedicatam, integri anni cum Charissimâ, consuetudine conjugali, auctamque sobole domum!* Fatemur, non aliud potens magis Beatissimo in terris retinaculum vel ab ipso Deo, primi anni amoribus privilegium castrense accomodante, exoptandum fuisse. Sed, ut arcana nobis, Deo committamus, qui obtegit nos in utero matris nostræ, hoc nos ostendamus velle, quod profitemur toties, quoties precamur: *Fiat voluntas tua sicut in cœlo, & in terrâ!* Habet Deus suorum judiciorum suarumque viarum rationes, et si nobis

imperfcrutabiles, tamen nunquam iniquas, semper iustissimas, quas religioso silentio venerari decet, scrutari non decet; Et vel moriturus olim Epaminondas, tot liberos sibi vindicans quot victorias, ingeniosèque per illas, Amicis dolentibus tantum Ducem sine sobole mori, indecorum in Heroum morte planctum exprobrans, hunc doloris insultum relegaverit. *At in peregrino solo ceciderit Beatus nunc Thinius!* Ceterum fata etiam propitia, nec ordinem servant, nec locum. Nullus morti locus exemptus, nullum immaturum tempus est. Adhæret ubiq; causa moriendi, omnibusque locis, omnibus momentis mors impendet, urget, & vel subducturo sese gravius incumbit. Quosdam inter suorum amplexus pulchrè saturos ad requiem perducit, alios in extero solo derepente vitæ avellit. Quin, omne solum forti patria est. Quot non hoc ipso momento, quo nos hæc scribimus, animam apud exteros variis mortium generibus emittunt, quin quantus nos sic morientium populus aliquando non comitabitur solum: sed & sequetur. *Atqui nondum ad motus stationi dignatione publica occidit Noster!* Verum, jam Doctoratus honore inter Academicos titulos summo, fulsit, & muneri quoque publico, tam proximus fuit, quam si nobis superasset, maturus. Nec curant Catones vel Socrates, si se posthabitis in sellâ curuli strumæ vomicæve sedeant, vitioque potens regnet adulter. Ibi sella curulis est, ubi Cato sedet, inque tam virtutum effæto, quàm Calumniarum feracissimo seculo, tutissimus ille, qui minùs ex publico urgetur premiturve. Igitur nec mortalitatis lacrymas intrudemus immortalis: quin potiùs triumphali plausu personet *Epiniacum*, quia NOSTER ex campo Victor rediit, *Genetbliacum*, quia dies ille mortis illi de more majorum sanctiorum NATALIS fuit, *Epitbalanium*, quia dies ille ad nuptias Agni CHRISTIANOS promovit, *Olympicum* quia antè annos, septimo spatio palmæ appropinquavit, adeptus coronam anteqvam alii annosiores Athletæ in stadio metam,

Ibalas-

Ibalasfacū, quia dum alii adhuc in alto procellosiore interfusa
nitentes vitant æqvora Cycladas, Beatissimo Noster paulò supra
Iuvenem hoc grande pelagus emensus, in portum navigavit, &
jussu gubernatoris exivit. Erigamus nunc animos, & vel ex hoc
funere, quod ex usu nobis foret, exemplum præsumamus. Vi-
xit noster, ut brevis ævi, & longè infra sive Arganthonii, sive
Statiliæ atatē, Viris ac Juvenibus omnibus ad laudem ac imita-
tionem. Advolent, velut ad cadaver aquilæ, sic adhuc tu-
mulum, in quo insepulta juvenis Viri virtus jacet, juvenes
nostri Academici, & tot tantasque dotēs sive venerentur, sive
quoque imitentur. Sed & nobis omnibus CHRISTIANUS
beatissimus nunc magnā testatur voce per umbras intonatque
quod in cantico Moysis insonuit olim David Ps. XC. 12. *Numerare
dies nostros ita doce nos ut inducamus animum sapientem!* Licet
enim, prout præfati sumus, per tot Calamitatum mortiumque
genera omnis nos hora, dies omnis, quàm nihil simus doceat,
tantus tamen plurimorum stupor est, ut non solum de morte
ipsâ, & post hanc, æternitate sive ad gloriam sive ad pœnam
soliciti non sint: sed & prout alter in cruce Latro jam oculis in
morte natantibus atra, vel ille in *Lesbiacis*, Dicæarchus *delitiæ*
quidem *Ciceronis*: sed cui indogmate de *mortalitate anime* fuit
intestabilis, securi rideant, & sic descendant ad illam, quæ

Noctes atq; dies patet atri Janua Ditis.

Et nihil quidem IUSTIS morientibus inde decedit: *qui ingre-
diuntur pacem, qui requiescunt in cubilibus suis, & imminente ma-
lo subducuntur in portum.* At væ illis qui ubi *Iustus* sic morte be-
atâ etsi acceleratâ antevortit, non in animo tales casus reponunt, &
ubi *Viri benignitatis*, à Domino ex hoc seculo evocati congregantur,
non animadvertunt. Hoc igitur agamus, ut casus Iustorum,
animadvertamus, & ut nunquam mortē timeamus, semper cogitemus.
Cui enim exploratum, se ad vesperam victurum. Quod superest, cum abstergendo dolori scribere nunc pluscula
non

non liceat, solo affectu ex lege quorundam Rhetorum, post intervallum nunc consolabimur: nec enim in hac vitâ dolor idem, qui magnus, longus esse solet: Quin potius Omnes quotquot jurisdictionem nostram Academicam agnoscunt, ut exequias Viri Doctoris frequenter eant, eâ; quâ fas est, autoritate & humanitate invitamus. Demus hoc humanitatis officium fulgidissimis undiquaque THINIORUM, SCHNIEDLERIORUM, familiis, Agnatis, Fratribus, Demus honori Consultissimi & Excellentissimi Domini HERMANNI LEMKENII, ejusdemque tori sociæ piè defuncto Materteræ pretiosissimæ. Demus summi Nominis excellentissimorumque; meritorum Jcti, & Serenissimi Ducis Mekleb. Consiliari, ANDRÆ CURTII, D. Jcti celeberrimi, qui piè defuncto Affinis & viduæ Sororius, hoc casu præcipuè afficitur, dolori temperando, affectuique testando. Demus venerationi mœstissimæ Viduæ, & recordationi posthumæ celeberrimorum MEIBOMIORUM & quod caput est, CRISTIANI magni nuper nostræ Academicæ ornamenti, & ad datum in templo Mariano funerale signum, magno numero adsimus, ituri nunc, & ordine certo mox secuturi. Quomodo fabula, sic vita; non quam diu: sed quàm benè acta sit, refert. Nihil ad rem pertinet quo loco desinamus, modò bonam clausulam imponamus.

P.P. sub Sigillo Rectoratus d. XXX. Jun.
Anno M. DC. LXIX.

Conventus erit in Æde Marianâ horâ I^m.

(Rostock) (Rostock)

Ibalasfiacū, quia dum alii adhuc in-
nitentes vitant æqvora Cycladas, B
Iuvenem hoc grande pelagus eme-
jussu gubernatoris exivit. Erigami
funere, quod ex usu nobis foret, e-
xit noster, ut brevis ævi, & longè
Statiliæ atatē, Viris ac Juvenibus o-
tionem. Advolent, velut ad ca-
mulum, in quo insepulta juven-
nostri Academici, & tot tantasque
quoque imitentur. Sed & nobis
beatissimus nunc magnâ testatur
quod in cantico Mosi insonuit oli-
re dies nostros ita doce nos ut induca-
enim, prout præfati sumus, per to-
genera omnis nos hora, dies omni-
tantus tamen plurimorum stupor
ipsâ, & post hanc, æternitate sive
foliciti non sint: sed & prout alter
morte natantibus atra, vel ille in
quidem *Ciceronis*: sed cui indogm-
intestabilis, securi rideant, & sic

Noctes atq; dies patet atri Ja-
Et nihil quidem IUSTIS morienti-
diuntur pacem, qui requiescunt in cui-
lo subducuntur in portum. At væ il-
atâ etsi acceleratâ antevortit, non in-
ubi Viri benignitatis, à Domino ex b-
non animadvertunt. Hoc igitur a-
animadvertamus, & ut nunquam
gitemus. Cui enim exploratum
Quod superest, cum abstergendo e-

lo siore interfusa
oster paulò supra
tum navigavit, &
nos, & vel ex hoc
ræsumamus. Vi-
rganthonii, sive
audem ac imita-
e, sic adhuc tu-
is jacet, juvenes
enerentur, sive
CHRISTIANUS
nbras intonatq;
XC. 12. *Numer-*
sapientem! Licet
tum mortiumq;
il simus doceat,
solum de morte
n sive ad pœnam
tro jam oculis in
cæarchus *deliti-*
alitate anima fuit
ad illam, quæ

cedit: qui ingre-
t imminente ma-
ustus sic morte be-
atus reponunt, &
atâ congregantur,
casus lustrorum.
mus, semper co-
ram victurum.
re nunc pluscula
non

